

- drugič, podredno, dejstvu, da naj bi Komisija napačno uporabila navedeno sodbo Splošnega sodišča.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na napačno razlago pojma državne pomoči v smislu člena 107 PDEU, ker je Komisija za namene celovitosti presoje menila, da francoski organi niso dokazali, da sta bili dve posojili družbe SNCF odobreni po tržni obrestni meri. Ta tožbeni razlog se deli na dva dela, ki temeljita na:
- prvič, dejstvu, da naj bi Komisija napačno izključila uporabo obvestila Komisije z dne 19. januarja 2008 o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj ⁽¹⁾, za zadevni posojili, in
 - drugič, dejstvu, da naj bi Komisija napačno štela, da bi morala biti obrestna mera zadevnih posojil, da bi bila združljiva s trgov, približno 14 %.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava in napačno ugotovljeno dejansko stanje, ker je Komisija menila, da pomoč za prestrukturiranje ni skladna s členom 107(3)(c) PDEU, razloženim ob upoštevanju smernic o pomočeh za reševanje in prestrukturiranje.
4. Četrti tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 345 PDEU, ki določa, da Pogodbi v ničemer ne posegata v lastninsko-pravno ureditev v državah članicah.

⁽¹⁾ UL C 14, str. 6.

Tožba, vložena 9. januarja 2012 – Interbev proti Komisiji

(Zadeva T-18/12)

(2012/C 80/36)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Association Nationale Interprofessionnelle du Bétail et des Viandes (Interbev) (Pariz, Francija) (zastopnika: P. Morrier in A. Bouviala, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj razglasi za ničen sklep Evropske komisije z dne 13. julija 2011, državna pomoč SA.14974 (C 46/2003) – Francija – o prispevkih v korist združenja INTERBEV, C(2011) 4923 konč., še neobjavljen v *Uradnem listu Evropske unije*, v delu, prvič, v katerem so bili ukrepi združenja INTERBEV med letoma 1996 in 2004 na področju oglaševanja, promocije tehnične pomoči ter raziskav in razvoja opredeljeni za državno pomoč, in, drugič, v katerem so bili razširjeni prostovoljni prispevki, s katerimi se financirajo ti ukrepi, opredeljeni za državna sredstva, ki so sestavni del omenjenih državnih pomoči;
- naj, podredno, razglasi za ničen sklep Evropske komisije z dne 13. julija 2011, državna pomoč SA.14974 (C 46/2003) – Francija – o prispevkih v korist združenja INTERBEV, C(2011) 4923 konč., še neobjavljen v *Uradnem listu Evropske unije* v delu, v katerem se nacionalna sodišča poziva, da izterjajo razširjene prostovoljne prispevke (izpodbijani sklep, točki 201 in 202 obrazložitev);
- naj se Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na pomanjkljivo obrazložitev izpodbijanega sklepa glede na člen 296 PDEU in zlasti navedb, ki se nanašajo na i) selektivno ekonomsko prednost v korist trgovcem v govedoreji in ovčjereji, ii) državni izvor ukrepov tožeče stranke, iii) vpliv na konkurenco in na trgovino med državami članicami in iv) prisilno zvezo med ukrepi tožeče stranke in razširjenimi prostovoljnimi prispevki, imenovanimi tudi obvezni prostovoljni prispevki, ki so se pobirali med letoma 1996 in 2004.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 107(1) PDEU, ker:
 - naj ukrepov tožeče stranke med letoma 1996 in 2004 ne bi bilo mogoče pripisati državi, razširjeni prostovoljni prispevki, s katerimi so bili financirani, pa naj ne bi bili državna sredstva in naj jih ne bi bilo nikakor mogoče povezati z državo Francijo;
 - naj ukrepi tožeče stranke med letoma 1996 in 2004 ne bi pomenili ekonomske prednosti za enega ali več upravičencev;
 - naj ukrepi tožeče stranke med letoma 1996 in 2004 ne bi vplivali, niti potencialno, na konkurenco in trgovino med državami članicami.

3. Tretji tožbeni razlog, ki ga tožeča stranka navaja podredno, se nanaša na očitno napako pri presoji glede prisilne zveze med razširjenimi prostovoljnimi prispevki in ukrepi tožeče stranke.
4. Četrty tožbeni razlog, ki ga tožeča stranka navaja še bolj podredno, se nanaša na očitno napako pri presoji glede tega, kako naj dejstvo, da se o razširjenih prostovoljnih prispevkih ni obveščalo, vpliva na presojo nacionalnih sodišč. Komisija naj bi v točki 202 obrazložitve izpodbijalnega sklepa nacionalna sodišča napeljevala k naložitvi vračila razširjenih prostovoljnih prispevkov in razglasitvi neveljavnosti pomoči, zainteresirane osebe pa, da sprožijo spore pred nacionalnimi sodišči, čeprav naj nacionalnemu sodišču ne bi bilo treba naložiti vračila pomoči in razširjenih prostovoljnih prispevkov, zaradi neprimernosti in praktične neizvedljivosti takega vračila.

Tožba, vložena 16. januarja 2012 – Fomanu proti UUNT (Qualität hat Zukunft)

(Zadeva T-22/12)

(2012/C 80/37)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Fomanu AG (Neustadt a.d. Waldnaab, Nemčija) (zastopnik: T. Raible, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 27. oktobra 2011 v zadevi R 1518/2011-1 razveljavi;
- UUNT naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka in tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „Qualität hat Zukunft“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 16 in 40

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009, ker naj bi zadevna znamka Skupnosti imela razlikovalni učinek.

Tožba, vložena 20. januarja 2012 – PT Musim Mas proti Svetu

(Zadeva T-26/12)

(2012/C 80/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Indonezija) (zastopnik: D. Luff, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za nična razglasi člena 1 in 2 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1138/2011 z dne 8. novembra 2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranjučasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije (UL L 293, 11.11.2011, str. 1) (v nadaljevanju: izpodbijana uredba) v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko;
- toženi strani naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. V okviru prvega tožbenega razloga navaja,
 - da je Splošno sodišče pristojno za nadzor nad členoma 1 in 2 izpodbijane uredbe in ugotavljanje njune skladnosti z Uredbo Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti⁽¹⁾ (v nadaljevanju: osnovna uredba) in s splošnimi načeli evropskega prava.
2. V okviru drugega tožbenega razloga navaja,
 - da je Svet kršil člen 2(10)(i) osnovne uredbe, s tem da je:
 - (a) storil očitno napako pri presoji dejstev in zlorabil pooblastila, ker ni priznal, da tožeča stranka in njena hčerinska trgovska družba iz Singapurja tvorita „enotni gospodarski subjekt“. Komisija med svojo preiskavo namenoma ni upoštevala dejstev, ki jih je navedla tožeča stranka v zvezi s povezanimi podjetji;